

Devrim Hareketi 1. Olağan Kurultayı Siyasi Metni ve Kararlar

Dünya

1. Emperyalist-kapitalist sistemin siyasi ve ideolojik çerçeve sunamama hali süreklilik kazanmıştır. Bu durum hem emperyalizmin farklı bölgelerde yarattığı çatışmaların karara bağlanamamasında hem de emperyalist merkezler de dahil tek tek ülkelerin iç siyasetlerinde yaşanan istikrarsızlıklarda kendini göstermektedir.
2. ABD’de Joe Biden’ın başkan seçilmesi ile başlayan yeni süreçte emperyalizmin mevcut krizi görece kontrol altına alma adına daha fazla inisiyatif kullanacağı öngörülebilir. Ancak Biden’ın başkanlığı, emperyalist saldırganlıkta da artışın eşlik edeceği kısa süreli bir toparlanmanın ötesinde bir anlam taşımayacaktır.
3. Emperyalist-kapitalist sistem, lider ülke konumundaki ABD’den başlayarak ekonomik ve siyasi açıdan güç kaybederken ABD-AB blokunun dışında kalan Rusya ve Çin görece istikrarlı ve gücünü artıran odaklar olarak öne çıkmaktadır. Bu ülkeler Asya, Kafkasya, Ortadoğu ve Avrupa’da etkilerini artırmakta, ABD’nin etki alanını sınırlandırmaktadır. Ancak başta ABD olmak üzere NATO ittifakının ekonomik ve askeri açılardan üstünlüğü sürmektedir. Bu durum dünya sisteminde güç merkezinin bir tür yumuşak geçişle yer değiştirmesini olanaksız kılmakta, yeni gerilimlere kapı aralamaktadır.
4. Emperyalist-kapitalist sistemdeki tıkanıklık kendiliğinden iyiye gidiş vadetmemekte, dünya halkları açısından büyük yaşamsal tehditlere de kapı aralamaktadır. Afganistan’da istediği dengeyi kuramayan ABD’nin bu ülkeyi Taliban’a teslim etmesi, emperyalist merkezlerin yeri geldiğinde en gerici ve en vahşi güçleri göreve çağırmaktan çekinmeyeceklerini gösteren bir örnektir. Taliban iktidarı başta Asya’da yeni bir gerici hamleyi simgelemekte, gericilik karşısında devrimcilerin insanlığın tek umudu olduğunu hatırlatmaktadır.
5. COVID-19 pandemisinin ekonomik ve sosyal tahribatı karşısında piyasacı neoliberal model çaresiz kalırken tarihsel nedenlerle sosyalizme ait kazanımlara sahip olan ülkeler salgının ekonomik ve sosyal etkilerini yönetmekte görece başarılı olmaktadır. Neoliberal modelin insanlığın sorunlarını çözmedeki kifayetsizliği, farklı başlıklarda artarak sürmektedir. Bu aşamada sosyalizmin bir karşı alternatif ya da ideolojik ağırlık merkezi haline gelmesi söz konusu değilse de dünya genelinde neoliberal modelin prestiji sarsılmış, kamucu ve sosyalizan çıkış önerilerinin etki alanı genişlemiş, egemenlerin kamuculuk tartışmasından kaçması olanaksız hale gelmiştir. Ancak dünyanın herhangi bir bölümünde devrimci dönüşümler yaşanmadığı takdirde sistemin kendi dinamikleriyle uluslararası tekelleri kimi kazanımlarından feragat etmeye zorlayacak yeni bir sosyal devlet modeli tasarlaması olası görünmemektedir. Devrimciler, kamuculuk tartışmasının emekçilerin gündeminde daha fazla yer bulması ve kamucu talepleri sosyalistlerin temsil eder hale gelmesi için ideolojik mücadele vermekle yükümlüdür.
6. Sistemin krizi karşısında farklı ülkelerde sol adına kimi denemeler yapıldıysa da bunların genel olarak başarısız olduğu görülmektedir. ABD ve İngiltere’de Bernie Sanders ve Jeremy Corbyn gibi liderler ile İspanya’da Podemos, Yunanistan’da SYRIZA gibi partiler üzerinden yapılan sol popülist denemelerin başarısızlığı, gerek kısa vadeye odaklanan yaklaşımların gerekse süreklileşmiş örgütlü mücadelelere dayanmayıp halk kitlelerini seçmene indirgeyen siyaset tarzının sınırlarını göstermiştir. ABD’deki ırkçılık karşıtı kitlesel eylemlilikler ile Latin Amerika’daki halk ayaklanmaları geniş kitlelerin sisteme yönelik öfkesinin sürekliliğini ortaya koyuyor olsa da bu tepkileri ilgili ülkelerin koşul ve dinamiklerine uygun ve bütünlüklü birer siyasi program altında toplayacak öznelerin yokluğunda halk hareketlerinin elde ettiği kazanımlar sınırlı ve geçici olmaktadır.
7. Mevcut durum sol açısından gerek Türkiye ve dünyaya rota önerme gerekse örgütlü gücünü büyütme görevinin gereğini artırmaktadır. Devrimciler önümüzdeki dönemde ülkenin ve

dünyanın geleceğini temsil iddiasına dayalı ideolojik mücadelenin ağırlığını artırmalı, devrim ve sosyalizmi hedefleyen örgütlü gücü büyütmelidir.

Bölge

1. AKP iktidarı “lider ülke olma” iddiasıyla Ortadoğu, Kuzey Afrika, Doğu Akdeniz, Karadeniz ve Kafkasya’da farklı gerilim başlıklarında taraf olmakta, birçok noktada askeri gerilimlere doğrudan dahil olarak yakın coğrafyasında istikrarsızlık yaratmaktadır. AKP’nin maceracı dış politikası, emperyalizmin yakın coğrafyamıza müdahale olanaklarını artıran iş birlikçi bir politikadır.
2. ABD ve farklı Batılı ülkeler ile kimi uğraklarda artan gerilimler, AKP dış politikasının ana doğrultusunun Amerikancılık olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Filistin mücadelesine kuru gürlütü dışında destek vermeyen AKP iktidarı ABD ve İsrail ile ekonomik ve askeri iş birliğini aynen sürdürmekte; farklı bahanelerle girdiği Suriye, Irak ve Libya gibi ülkelerden çıkmayarak bu ülkelerin belli bölgelerinde fiilen işgal yönetimleri kurmakta; etnik ve mezhepsel gerilimleri kışkırtarak bölgede barış ve güvenliği tehlikeye atmaktadır. Bu dış politika anlayışı bölgede ABD emperyalizmin müdahalelerine alan açmakta, ABD karşısındaki direnç noktalarını zayıflatmaktadır.
3. AKP iktidarı ABD ve Rusya arasında salınan dış politikadaki tutarsızlıkların ve başına buyrukluğun sınırına geldiğini görmekte, pazarlıkçı davranarak ABD-AB blokuyla arasındaki pürüzleri giderme önceliğiyle hareket etmektedir. Doğu Akdeniz ve S-400’ler gibi başlıklarda atılan geri adımlar ile Karadeniz ve Afganistan gibi coğrafyalarda iş birliğini derinleştirmek için yapılan pazarlıklar bunun göstergeleridir. AKP’nin ABD ile arasındaki pürüzleri gidermek için Türkiye’nin kendi suları üzerindeki egemenlik hakları dahil her şeyi masaya getirmekteki pervasızlığı, bu iktidarın Türkiye için oluşturduğu tehdidin büyüklüğünü göstermektedir.
4. AKP dış politikası gerek ABD ile Rusya arasında salınan tutarsızlıkları gerekse yakın coğrafyasında kıvılcımlara benzin döken maceracılığıyla Türkiye’yi dış müdahalelere daha açık hale getirmekte, bölgedeki kriz dinamiklerini ülke içine taşıyarak ciddi güvenlik riskleri yaratmaktadır. AKP’nin maceracı dış politikasıyla mücadele, emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesinin gereğidir.
5. Çatışmaların 10 yıldır devam ettiği komşumuz Suriye’de AKP iktidarının gayrimeşru müdahalelerinin de etkisiyle kriz süreklileşmiş, ABD emperyalizmi ve İsrail’in hedef aldığı meşru hükümet Suriye’nin belli bölgeleri üzerindeki egemenliğini yitirmiştir. Gerek mülteci krizi gerekse tüm bölge halklarını tehdit eden cihatçı teröristlerin faaliyetleri nedeniyle Suriye sorunu, Türkiye açısından da güvenlik sorunu haline gelmiştir. Devrimciler, Türkiye’nin cihatçı terör şebekelerine ve emperyalizme karşı Suriye’nin meşru hükümeti ile iş birliği yapmasını savunmaya devam edecektir.
6. AKP’nin dinci ve milliyetçi bir retorikle ve “milli çıkarlar” aldatmacasıyla sürdürdüğü maceracı dış politikası esasen ABD emperyalizmiyle iş birliğini derinleştirme, İhvan ve El Kaide artıklarıyla Ortadoğu ve Kuzey Afrika’da şeriatçı yığınak oluşturma ve ilgili coğrafyada yandaş sermayeye legal ve illegal rant olanakları yaratma hedefini gütmektedir. Devrimciler AKP dış politikasının gerçek niteliğini teşhir etmeli, “milli çıkarlar” aldatmacasına karşı emekçilerin güvenliğini ve bölge halklarıyla kardeşliği esas alan ülke çıkarlarının savunucusu olmalıdır.

Türkiye ve Solun Durumu

1. İktidar blokunun mevcut yapısına bakıldığında, iktidara süreklilik kazandıran temel mekanizmanın mafya-tarikat-sermaye olduğu görülmektedir. AKP-MHP ittifakı bu anlamıyla siyasal alandan toplumsal ve iktisadi düzlemlere uzanırken bir dizi farklı müttefike hem etki alanı tanımakta hem de rant dağıtmaktadır. İktidar blokunun yaslandığı bu mekanizma aynı zamanda süreklileşmiş iç gerilimlere kaynaklık eden, mevcut iç

çatışmaları besleyen ve istikrarsızlığı kalıcılaştıran bir faktör olarak karşımızda durmaktadır.

2. Mevcut tablo, piyasa mantığıyla yürütülmesi olanaksız olan hizmet ve işlevlerin rant için sermayeye devredildiği neoliberal birikim rejiminin kamusal olanı tasfiyesi ile AKP'nin Cumhuriyet'i devletten tasfiyesinin ortak ürünü olan devletin çözülmesi sürecinin doğal sonucudur. Cumhuriyet'in kamucu ve kalkınmacı bir anlayışla inşa ettiği kurumlar 12 Eylül darbecilerinden başlayarak neoliberal iktidarlar tarafından hırpalanmış, AKP iktidarı tarafından ise yok edilmişlerdir. Devletin çözülmesi, devlet aygıtının gündelik sorunları çözebilme ve hem egemen sınıfın içinde hem de egemen sınıf ile halk sınırları arasında baskının yanında rızaya dayanan sürdürülebilir bir denge kurabilme yeteneğini yitirmesi anlamına gelmektedir. Devletin çözülmesi, yangın ve sel felaketleri karşısında çaresizlik ve bir suç örgütü liderinin itiraf ve ifşaatının devlet içinde çatırdama yaratabilmesi gibi durumlarla somutlanmaktadır.
3. Neoliberal dönüşümle doğrudan ilgili olan devletin çözülmesi süreci, karşı devrimci AKP iktidarının Cumhuriyet'i devletten tasfiye etme tercihiyle birleşince daha yıkıcı olmuştur. Siyasi kumpas davalarıyla birlikte Gülen cemaatine emanet edilen devlet aygıtı, AKP-Cemaat çatışması sonrasında farklı tarikat ve mafyatik ilişki ağlarının kontrolüne bırakılmıştır. Yaklaşık 20 yıllık karşı devrim sürecinin sonunda iktidarın doğrudan müdahalelerinden görece özerk bir devlet aygıtı ve aklı kalmamış, devlet aygıtı iktidarın çevresindeki güç odaklarının gündelik çekişmeleri ve çıkar kavgaları ile belirlenir hale gelmiştir. Geline nokta, zaten sürdürülebilir olmayan mevcut dengenin de yeni bir kırılmaya doğru ilerlediği görülmektedir. Bu sürekli altüst oluş hali anomali olmayıp devletin çözülmesi sürecinin doğal bir sonucudur.
4. Saray/Tek Adam Rejimi gibi kavramsallaştırmalar, oturmuş bir yapıya işaret ederek hem iktidarın Türkiye'yi yönetme becerisini yitirmesini hem de iktidar blokunun parçalı yapısını ve iç çelişkilerini görünmez kılmaları nedeniyle terk edilmelidir. Bu kavramsallaştırmalar AKP iktidarı eliyle yaratılan bir dizi sorun ile halka karşı işlenen suçların sorumluluğunun bir kişiye ya da dar bir gruba yüklenmesi ve diğer suç ortaklarının aklanması riskini de taşımaktadır.
5. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, "yüzde 50+1'i yakalama" zorunluluğunu getirerek iktidarı ittifaklara daha fazla bağımlı kılmış, iktidarın manevra yeteneğini ve buna bağlı olarak kriz yönetme becerisini azaltmıştır.
6. AKP eliyle yönetilen yağma ekonomisi sürdürülemez hale gelmiştir. Devletin kasasından yandaş sermayeye rant dağıtımına dayalı model kasanın tamamen boşalmasıyla sonuçlanmış, emekçiler açısından yıkıcı sonuçları olan ekonomik dalganmalar yönetilemez hale gelmiş, Türk lirası hızla değer kaybederken COVID-19 pandemisinin de ağırlaştırıcı etkisiyle Türkiye olağanüstü düzeyde yoksullaşmıştır. Sol açısından mücadele başlığı olan bu tablo, iktidar blokunun toplumu ikna kapasitesini de azaltmaktadır.
7. AKP iktidarının tıkanıp bir diğer konu ise göçmen sorunudur. Emperyalizmin saldırdığı Suriye'yi bir yandan askeri olarak hedef alırken diğer yandan insansızlaştırma ve sermaye çıkışı ile çökertmeyi hedefleyen AKP iktidarı, bu politikasıyla Türkiye'yi de kaldıramayacağı bir göçmen yükü ile karşı karşıya bırakmıştır. Taliban'ın ele geçirdiği Afganistan'dan gelebilecek bir yeni göçmen akınının sorunu iyice içinden çıkılmaz hale getirmesi ihtimal dahilindedir. Türkiye'yi yıllık birkaç milyar Avro karşılığında AB'nin sınır bekçisi ve göçmen hapisanesi haline getiren göç politikası, insani olmadığı gibi sürdürülebilir de değildir. Devrimciler fırsatçı patronlar tarafından kölelik koşullarında çalıştırılan göçmenlerin sömürülmesini ve AKP'nin dış politika kozu olarak kullanılmasını mahkum etmekte, sözde göçmen dostu AKP'nin ikiyüzlülüğü ile kimi milliyetçi odakların göçmen düşmanı kışkırtmaları arasındaki taraflaşmanın parçası olmayı reddetmektedir. Göçmen sorununun gerçek ve devrimci çözümü, göçmenlerin özgür ve insani koşullarda

gönüllü geri dönüş koşullarının yaratılması ve Türkiye’de kalmaya devam edecek göçmenlerin insani ve sürdürülebilir koşullarda entegrasyonu ile mümkün olacaktır.

8. Ekonomi ve dış politikadaki yalpalamalara COVID-19 pandemisinin ekonomik ve sosyal etkilerinin eklenmesi, iktidar blokunun iç dengelerini ve buna bağlı olarak hamle yeteneğini sarsmıştır. Bu durum iktidar blokunu daha kırılgan hale getirirken blokun bileşenleri arasındaki bağların giderek zayıflamasına ve her bileşenin iktidar blokunun varlığı pahasına hamlelere girişmesine yol açmaktadır.
9. Millet İttifakı ve potansiyel müttefikleri tarafından temsil edilen alternatif iktidar projesi mevcut iktidar blokundan özü itibarı ile farklı bir modeli ifade etmemekte, AKP iktidarının Türkiye’de gerçekleştirdiği dönüşümü farklı bir ambalajla kurumsallaştırarak yeni bir denge oluşturmaktan ibaret kalmaktadır.
10. HDP’nin bu denklemdeki yeri, iki iktidar projesinden birinin bileşeni olmakla sınırlandırılmaz. Oy potansiyeli nedeniyle Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nde konumunu güçlendirerek daha fazla hareket serbestisi kazanan ve mevcut iktidar alternatifleriyle pragmatik bir ilişki kuran HDP’nin siyasal öncelikleri ile Türkiye’nin geleceği arasındaki açığı giderek artmaktadır. Bu tablo, Türkiye solunun HDP ile kendi ilke ve hedefleri açısından anlamlı bir ilişki kurma olanağını azaltmaktadır. Devrimcilerin Kürt emekçilerle daha fazla buluşmasının yolu ilkesiz ittifaklardan uzak durarak devrimci cumhuriyetçi çizgide eşit yurttaşlık mücadelesini yükseltmekten geçmektedir.
11. Hem mevcut iktidar blokunun hem de Millet İttifakı’nda cisimleşen alternatif iktidar projesi başta olmak üzere düzen muhalefetine ortaklaştığı bir diğer nokta, siyasal süreçlere aktif katılımı ifade eden yurttaşlık fikrinin rafa kaldırılması ve ülkenin yurttaşlarının seçmene indirgenerek siyasal katılımdan uzaklaştırılmasıdır. Yurttaşlığı yeniden kazanma kavgasının başarıya ulaşmasının biricik yolu bu tablonun karşısında emekçi halk kitlelerini özne haline getiren süreklileşmiş bir politik mücadelenin inşasıdır.
12. Mevcut tablonun dolaysız sonuçlarından biri, düzen siyasetinin toplumun geniş kesimlerinin talep ve beklentilerine yanıt verme yeteneğinin büyük ölçüde ortadan kalkmış olmasıdır. Düzen siyaseti, cumhuriyetçilik ekseninde somutlanan siyasal-toplumsal taleplere yanıt veremediği gibi emekçilerin karşı karşıya kaldığı işsizlik, sömürü ve yoksulluk karşısında da bir mücadele hattı ortaya koyamamaktadır. Bu anlamıyla, işçi sınıfının, gençlerin, kadınların ve Alevilerin talep ve beklentileri siyaset alanına taşınmadan biriken ve derinleşen toplumsal tepkilerdir. Buna karşılık düzen siyasetinin giderek parçalı hale gelen yapısı ve aktörlerin sayısındaki artış, toplumdaki merkezkaç eğilimleri bir süre kontrol altında tutabilecek bir oyalama işlevi görmektedir. Devrimcilerin önündeki güncel görevlerden biri, emekçi halkın öfkesinin bu sahte umutlarla soğurulmasının önüne geçmektir.
13. Yukarıda bahsettiğimiz denklemi bir bütün olarak değiştirmesi gereken sol ise kendi bağımsız siyasal alanını yaratmakta güçlük çekmektedir. Solun büyük bölümü Millet İttifakı ile HDP arasında bir alana yerleşerek bu alanı temsil etmekle yetinmekte, kendi kendini etkisizliğe mahkum etmektedir. Sol bu iki öznenin dışında ve ötesinde bir alanı yaratmanın mücadelesini vererek toplumun gerçek sorunlarına gerçek yanıtlar verecek devrimci politik talepler oluşturup siyasal düzleme taşınmalıdır.
14. Düzen siyasetinin toplumsal talep ve beklentileri karşılamada gösterdiği başarısızlık, hareketimizin uzunca bir süredir dile getirdiği “sosyalist hareketin bitişi” tespiti de bir güncelleme ihtiyacını ortaya koymaktadır. Geline nokta, sosyalist hareketin yeniden kurulmasının nesnel olanakları ortaya çıkmıştır. Ancak, sosyalistlerin ağırlıklı bir bölmesinin ufkunun HDP-Millet İttifakı arasında kalan alana yerleşme ile sınırlı olması yeniden kuruluş olanağının heba edilmesi tehlikesini ortaya çıkarmaktadır. Devrim Hareketi, sosyalizm mücadelesine yönelmesi gereken enerjinin düzen içi sahte arayışlara aktarılmasını engelleyecek siyasi kanalları oluşturma sorumluluğunu da üzerine alacaktır.

- 15.** Farklı odakların AKP gericiliğine karşı toplumun geniş kesimlerinde biriken öfkeyi düzen içi kanallara yönlendirme çabaları son dönemde daha da gözle görülür hale gelmiştir. Yakın dönemde hem milliyetçi hem de liberal çevrelerin Cumhuriyetçi toplumsallığa seslenme çabasındaki yoğunlaşma, bu toplumsallığın talep ve beklentilerinin düzen içine çekilerek zararsız kılınması çabası anlamına da gelmektedir. Devrimciler Cumhuriyet değerlerinin ancak sosyalizm ile taçlandırılarak yeniden ayağa kaldırılabilceğinin bilincinde olarak Cumhuriyet mirasına sahip çıkacak, Cumhuriyetçiliğın milliyetçilik-liberalizm salınımına yerleştirilerek dejenere edilmesine izin vermeyecektir.
- 16.** Devrimciler, devrim ve sosyalizm hedefinin gereklerine uygun bir siyaset yapma tarzını benimsemeli, ülkedeki siyasal süreçlere devrimci bir yorum getirmenin ötesinde devrim ve sosyalizm hedefinin gerekleri doğrultusunda belirlediği devrimci politik talepleri toplumun ve siyasetin gündemine taşımalıdır.
- 17.** Devrimcilerin önündeki en güncel görev, düzen siyaseti tarafından kapsanmayan talep ve beklentileri Devrimci Cumhuriyetçi siyasi çizgi ekseninde kapsamak ve siyasal düzleme taşımaktır. Siyasal düzleme taşıma aynı zamanda, dağınık ve anlık patlamalar halinde kendisini gösteren toplumsal tepkilerin süreklileşmiş ve örgütlü bir toplumsal hareket haline getirilmesinin de önkoşulu olarak kavranmalıdır.

Karar No:1 – Sosyalist Hareketi Yeniden Kuracağız

1. Türkiye'nin ve dünyanın yaşadığı tüm büyük sorunların temelinde kapitalist sistem yer almaktadır. Devrim Hareketi, işçi sınıfı öncülüğünde kapitalizmin ortadan kaldırılması için verdiği devrim ve sosyalizm mücadelesindeki kararlılığını bir kez daha ifade eder.
2. AKP iktidarı sermayenin çıkarları için mafyalar ve tarikatlar ile birlikte ülkeyi yönetmektedir. Devrim Hareketi, mafya-tarikat-sermaye üçlüsüne karşı yurttaşlık hukukunun, laikliğin ve emeğin mücadelesini her alanda yükseltmeyi görev edinir.
3. Uzun yıllardır yaşadığımız ekonomik kriz, yüksek ekonomik büyüme göstergeleri ile birlikte ele alındığında, tam anlamı ile emekçilerin sırtındadır. Devrim Hareketi, yıllardır kazanılmış hakları ortadan kaldırılan, örgütsüzleştirilen işçi sınıfının hak arama mücadelelerine destek olur.
4. Enflasyon ve hayat pahalılığı; barınma ve gıda gibi temel ihtiyaçların dahi emekçi halkın ciddi bir bölümü tarafından erişilemez hale gelmesine yol açmıştır. Halkın tüm yaşamsal ihtiyaçlarının kamusal olarak giderileceği bir düzeni hedefleyen Devrim Hareketi, aynı zamanda kapitalist düzenin kendi kaderine terk ettiği emekçi halkın dayanışmasını örgütlemeyi görev bilir.
5. Türkiye'nin içine itildiği karanlık, Cumhuriyet'in ortadan kaldırılması sürecinin bir sonucudur. Devrim Hareketi, Cumhuriyet'in değerlerinin işçi sınıfının tarihsel çıkarları ekseninde siyasal alanda güç kazanması, yani devrimci cumhuriyetçi çizginin güçlendirilmesi için mücadele eder.
6. Gerici iktidar bloku emekçilerin birliğini bozmak için çeşitli ayrımları öne çıkarmaktadır. Bu şekilde gerici ve ayrımcı kışkırtmalar ile ilerici arayışları ya bastırmakta ya da çeşitli kimliklerin yüksek sesle ifadesine dönüştürerek ilerici niteliğinden arındırmaktadır. Devrim Hareketi, hiçbir kimlikçi yaklaşıma taviz vermeksizin din, dil, ırk, köken, cinsiyet ve cinsel yönelim gibi farklara dayanan her türlü ayrımcılığa karşı eşit yurttaşlık mücadelesi verir.
7. COVID-19 salgınının etkileri ve salgın sürecinin yarattığı kaos, sağlığın toplumsal önemini geri plana atan neoliberal dönüşümün yıkıcı etkisini bir kez daha göstermiştir. Devrim Hareketi, sağlık alanında olmazsa olmaz olan kamucu talepleri sahiplenir ve örgütler.
8. Devrim Hareketi, tüm dünyada olduğu gibi bölgemizde ve ülkemizde de gericiliğin, baskının ve sömürünün ifadesi olan emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyi her alanda yükseltme kararlılığını ilan eder.
9. AKP'nin dış politikası propaganda edildiği gibi emperyalizme karşı olmak bir yana, emperyalist planlara katkı sağlayacak müdahalelerden oluşmaktadır. İktidarın dışarıda giriştiği maceralar ve dahil olduğu pazarlıklar aynı zamanda ülkemizin varlığını da tehdit etmektedir. Devrim Hareketi, ülkemize yapılan dış müdahalelere karşı Türkiye'nin bağımsızlığını savunduğu gibi ülkemizin AKP eliyle emperyalist saldırganlığa alet edilmesine karşı da mücadele verir.
10. Türkiye'nin yaşadığı göçmen krizinin nedeni emperyalist saldırganlıktır. Devrim Hareketi; sorunun kalıcı çözümü için emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele verirken aynı zamanda saldırı altındaki ülkelerin meşru hükümetleri ile iş birliği, geçici sığınmacıların ülkelerine insani koşullarda dönüşleri için gerekli ortamın yaratılması ve entegrasyon başlıklarında Türkiye işçi sınıfının çıkarlarını temel alan ve yurtlarından edilmiş insanların haklarını gözetken talepleri yükseltir.

11. AKP iktidarına karşı oluşan toplumsal tepki kendisini korumakta, iktidardan umudunu kesenlerin sayısı ve ağırlığı hızla artmaktadır. Buna karşın güçlenen düzen muhalefeti aynı AKP gibi sermaye iktidarının çıkarı için politika üretmekte, emperyalizme teslim olmakta ve laiklik karşıtı odaklar ile iş birliği içerisine girmektedir. Devrim Hareketi, AKP'ye karşı biriken öfkenin bu odaklar aracılığı ile düzen içinde tutulmasına karşı mücadele eder.
12. Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullara tek gerçek yanıt olan devrim ve sosyalizm mücadelesi ne yazık ki oldukça etkisizdir. Mevcut siyasi eksene teslimiyetten kaynaklı bu etkisizliğin çözümü sosyalizmin ülkeye dair iddiasının ve ülkemizin sorunlarına ilişkin gerçek önerilerinin önemli her başlıkta kararlı bir biçimde örgütlenmesinden geçer. Önümüzdeki dönem siyasetin merkezinde yer alacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimleri bu açıdan değerlendirilmelidir. Devrim Hareketi, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde devrim ve sosyalizm hedefini merkeze alan etkili bir çıkış için iş birliğine hazır olduğunu ilan eder ve mevcut eksenini dağıtacak bir örgütlenme, eylem, söylem ve mücadele bütünlüğünün yaratılması için mücadele etmeyi karar altına alır.
13. Devrim Hareketi, üstlendiği tüm görevleri yerine getirebilmek için örgütlü gücünü mutlaka büyütmesi gerektiğini saptar, mücadele ettiği tüm alanlarda yeni üyeler kazanmayı görev edinir.

Karar No:2 – Emekçi Halkın Dayanışmasını Büyüteceğiz

Kamusal varlıkları sermaye tarafından talan edilen ve tüm yaşam alanlarında tarikatlar ve çeteler tarafından kuşatılmış olan halkımız, yurttaş olmaktan çıkarılıp tebaaya dönüştürülmeye çalışılmaktadır. AKP'nin doğal afetler karşısında çaresiz bıraktığı insanlar bir yandan da iyice etkisini artıran ekonomik krizle boğuşmaktadır. Bu koşullarda yalnızlık yıkım, örgütlülük ve dayanışma ise çözümdür.

Devrim Hareketi; ihtiyaçlar, hedefler ve olanaklar doğrultusunda belirlediği yerelliklerde Devrim Hareketi Dayanışma Evleri kurulmasını karar altına alır. Devrim Hareketi Dayanışma Evleri hem kötü günlerden çıkış arayan emekçiler arasında Devrimci Cumhuriyetçi siyasi çizgiyi örgütlemeye hem de siyasetin dışına itilen emekçilerin özneleşmelerini ve kolektif bir özne olarak siyasal mücadeleye katılmalarını mümkün kılacak bir emekçi dayanışmasını örmeye yönelik faaliyet yürütecektir.

Karar No:3 – Gençlik Ülkesine Sahip Çıkacak

Türkiye'de devrimci mücadelenin beslediği en önemli toplumsal damarlardan biri gençlik hareketidir. Ancak bağımsızlık, laiklik ve eşitlik mücadelesi ile birlikte ele alınması gereken gençlik; düzen siyaseti tarafından yalnızca bir yaş grubu olarak değerlendirilmektedir. Bu yanlış bakışa sahip düzen unsurları gençliğe herhangi bir gelecek sunamamakta, sonuç olarak gençler ülkesinden koparılmaktadır. Gençliğin ülkesi ile bağını yeniden kurma görevi devrimcilere düşmektedir.

Devrim Hareketi gençlik içinde emperyalizme karşı bağımsızlık bayrağını yükseltmeyi; gericiğin saldırganlığı karşısında laiklik ve özgürlük mücadelesinde en önde yer almayı ve emekçi halkın geniş kesimlerini yoksulluğa mahkum eden sömürü düzeni karşısında gençliği sosyalizm kavgasına dahil etmeyi kararlaştırır. Devrim Hareketi üyesi gençler kendi geleceklerine ve memleketlerine sahip çıkma iradesinden bir an bile vazgeçmeyecek; bilim,

düşün, kültür, sanat, mesleki mücadeleler ve kulüp ve topluluk çalışmalarına katılarak kurucu bir birikim yaratmayı hedefleyeceklerdir.

Karar No:4 – Emekçi Kadınlar Kazanacak

Türkiye’de AKP iktidarının gerici ve karşı devrimci politikalarının her yönden hedef aldığı kadınlar, devrim ve sosyalizm mücadelesi açısından da öne çıkan toplumsal dinamiklerden birini oluşturmaktadır. Takvim eylemleri, kadına yönelik şiddet ve cinsel saldırı vakaları ve kadınların hak ve özgürlüklerine yönelik saldırılar karşısında kitlesellik kazanabilen kadın hareketinde laik ve emekçi karakter taşıyan örgütlülüğün büyütülmesi, bu hareketin etkisini ve Türkiye’nin kurtuluşu için taşıdığı önemi artıracaktır.

Devrim Hareketi, kadın mücadelesinde eşitlik-özgürlük-laiklik taleplerini öne çıkararak ve emekçilere yaslanan bir örgütlü gücün yaratılması, somut talepler etrafında yeni ve süreklileşmiş mücadele alanları oluşturulması için sorumluluk üstlenecektir. Devrim Hareketi üyesi kadınlar, kadın hak ve özgürlüklerine sahip çıkan, emekçi kadınları örgütlü hale getirmeyi hedefleyen bir kadın derneğinin kuruluşu için gerekli adımları atacaktır.

Karar No:5 – Yurttaşların Hukukunu Savunacağız

AKP iktidarı, hukuk alanındaki ilerici tüm kazanımları yok etmeye devam etmektedir. İktidarının ve sermaye sınıfının bekası için Türkiye’de bir anayasasızlaştırma süreci yürüten AKP yurttaşın yerine tebaayı koymaya çalışmakta toplumu hakları olmayan edilgen bir kalabalığa indirgemeye çalışmaktadır. Yine aynı süreçte eşitlik fikrinin yara alması adalet kavramının temellerini ortadan kaldırmaktadır. Hukuk fakültelerinin sayısının artması avukatların zaten uzun yıllardır içinde olduğu işçileşme sürecini hızlandırmaktadır. Gidişat bir bütün olarak karşıya alınmalıdır.

Devrim Hareketi, hukuk alanında eşitlik ve adalet mücadelesini yükseltme kararı alır. Devrim Hareketi üyesi hukukçular AKP’nin Anayasal kazanımlara yönelik saldırıları karşısında yurttaş hukukunu güçlendirirler. Yurttaşları hakları konusunda bilgilendiren üretimler yaparlar, meslektaşları ve henüz üniversitede olan meslektaş adayları ile dayanışma içerisinde olurlar.

Karar No:6 – Türkiye’nin Geleceğini Planlayacağız

Neoliberal yağma düzeni Türkiye ekonomisini batırmıştır. Enerjide ve ağır sanayide zaten uzun yıllardır dışa bağımlı olan ülkemiz bir süredir tarım alanında da bağımsızlığını yitirmiş durumdadır. Buna karşın yeni talan projeleri aracılığıyla ülkenin teknik birikimi, mevcut sorunları daha da derinleştirecek şekilde sermayenin hizmetine sunulmaktadır.

Devrim Hareketi üyesi mimar, mühendis ve şehir plancıları var olan sorunların tek çözümü olan eşitliği temel alan bir üretim düzeninin, yani sosyalist düzenin ve bu düzeni hedefleyen bir kalkınma sürecinin örgütlenmesi hedefini temel alırlar. Devrim Hareketi güncel mesleki konulara bu perspektif doğrultusunda müdahale etmeyi, meslektaşlar arasında emekçi dayanışmasını örgütlemeyi karar altına alır.